

جمعه 7 مهر 1439 - 29 سپتامبر 2017

شهادت روحانی مبارز "سیدعبدالکریم هاشمی نژاد" توسط منافقین کوردل (1360ش)

شهادت روحانی مبارز "سیدعبدالکریم هاشمی نژاد" توسط منافقین کوردل (1360ش)

شهید حجت‌الاسلام و المسلمین سید عبدالکیم هاشمی نژاد در سال 1311 شمسی (1351 ق) در خانواده‌ای متدین در "بهشهر" مازندران دیده به جهان گشود و از 14 سالگی در محضر آیت‌الله کوهستانی و سپس در قم به مدت چهارده سال نزد آیات عظام: سید حسین بروجردي و امام خمینی(ره) به تحصیل علوم دینی پرداخت. وی در دوران مبارزات اسلامی ملت ایران به رهبری امام خمینی(ره) با خطبه‌ها و سخنرانی‌های حماسی و آتشین خویش، در نشر افکار انقلابی اسلام و افشای ماهیت رژیم پهلوی، تمامی توان خود را به کار برد و در این راه متحمل سختی‌ها و شکنجه‌ها و زندان‌های طولانی مدت محکوم گردید. وی از ابتدای مبارزه تا پیروزی انقلاب اسلامی، چندین بار دستگیر و به زندان‌های طولانی مدت محکوم گردید. این مجاهد انقلابی پس از پیروزی انقلاب اسلامی، به عنوان نماینده استان مازندران در مجلس خبرگان قانون اساسی انتخاب شد، در تدوین قانون اساسی و به خصوص در جهت تثبیت اصل ولایت فقیه، زحمات بسیاری کشید. حجت‌الاسلام هاشمی نژاد پس از پایان دوره مجلس خبرگان و تدوین قانون اساسی، مقام دبیری حزب جمهوری اسلامی مشهد را به عهده گرفت و از این پایگاه، حملات مداوم خود را متوجه نفاق حاکم بر بعضی مکان‌های دولتی و ارتجاع کرد و با ضد انقلاب به مبارزه سختی پرداخت. وی با شروع جنگ تحمیلی، در جبهه‌های غرب و جنوب حضور یافت و با سخنرانی‌های پرشور خود، در بالابردن روحیه رزمندگان، نقش بسزایی ایفا کرد. آن شهید بزرگوار، پشتوانه محکمی برای انقلاب بود، از این رو نقشه ترور وی طرح شد و در سالروز شهادت امام جواد(ع) در هفتم مهر 1360 در چهل‌ونه سالگی به دست یکی از منافقین کوردل، بر اثر انفجار نارنجک به شهادت رسید. بدن پاره پاره این شهید عالی مقام پس از تشییع باشکوه مردم، در جوار مرقد منور امام رضا(ع) به خاک سپرده شد.

روز آتش نشانی و ایمنی

هفتم مهرماه به نام «آتش نشانی و ایمنی» نامگذاری شده است. در واقع این روز بهانه‌ای است تا به گرامیداشت انسان‌هایی بپردازیم که از جان و آسایش خود در راه حفظ جان و آسایش ما می‌گذرند تا بتوانیم در امنیت زندگی کنیم. امید است گرامیداشت روز آتش نشان بهانه‌ای باشد برای تجلیل از آنان که در میان شعله‌های آتش، پیام‌آور ایستادن و سرخ زیستن هستند. ایمنی را مصونیت در برابر آسیب‌های ناشی از حوادث، اعم از طبیعی و غیرطبیعی معنا کرده‌اند. از آن جایی که نمی‌توان به ایمنی به صورت صد در صد دست یافت، کارشناسان معمولاً از اصطلاحاتی نظیر «ارتقاء و ایمنی» و «سطح پیشرفت ایمنی» استفاده می‌کنند. سطح پیشرفت ایمنی رابطه تنگاتنگی با توسعه دارد، لذا در کشورهای پیشرفته، یکی از اهداف دولت‌ها، حداکثر کردن سطح پوشش ایمنی برای دست‌یابی به حداکثر توسعه است. هدف از نامگذاری این روز به عنوان روز ملی ایمنی و آتش نشانی، تبدیل ایمنی در کشور به یک فرهنگ می‌باشد. در کشور ما بیش از ۱۶۰ سال از تأسیس اولین ایستگاه آتش نشانی در شهر تبریز به سال ۱۲۲۱ شمسی و نزدیک به هشتاد سال از تأسیس آتش نشانی پایتخت می‌گذرد. پس از انقلاب اسلامی، با انحلال سازمان دفاع غیر نظامی، فلسفه وجودی آتش نشانی‌های کشور توسط بندهای ۱۴ و ۲۰ ماده ۵۵ قانون شهرداری تعریف گشت و از همین رو سازمان‌های آتش نشانی زیر مجموعه شهرداری‌ها قلمداد می‌شوند. بر اساس این قانون شهرداری‌ها ملزم هستند، برای حفظ شهرها از خط‌سایه و حریق و دیگر مخاطرات تدابیر مؤثری اتخاذ نمایند. در روز ۷ مهر ۱۳۵۹ وقتی که دشمن یعنی به پالایشگاه آبادان حمله هوایی کرد، آتش نشانان منطقه و شهرهای اطراف برای مهار آتش به پالایشگاه رفتند که در حین عملیات خاموش کردن آتش مجدداً هواپیماهای دشمن اقدام به بمباران پالایشگاه می‌کنند که منجر به شهادت تعداد زیادی از آتش نشانان می‌شود. طرح تعیین روز آتش نشانی و ایمنی در سال ۱۳۷۹ توسط ستاد هماهنگی امور ایمنی و آتش نشانی کشور پیشنهاد و توسط شورای عالی انقلاب فرهنگی کشور تأیید شد. این روز با هدف ترویج ایمنی و پیشگیری از حوادث در سطح کشور هم چنین یادآوری حماسه‌آفرینی‌ها و از خود گذشتگی‌های آتش نشانان میهن اسلامی در عرصه دفاع مقدس نامگذاری شده است. ایجاد زمینه‌های مناسب برای آموزش همگانی مردم در جهت پیشگیری از بروز حوادث مختلف و حفاظت از سرمایه‌های ملی نیز از دیگر اهداف نامگذاری این روز است.

مرگ "وینسلو هومر" نقاش و هنرمند معروف قرن نوزدهم و بیستم آمریکا (1910م)

وینسلو هومر، نقاش برجسته آمریکایی در ۲۴ فوریه ۱۸۳۶م در بندر بوستون آمریکا به دنیا آمد. وی از کودکی به هنر علاقه داشت از این رو کار خود را با مصورسازی و چاپ آغاز کرد. هومر در جریان جنگ داخلی آمریکا معروف به جنگ‌های انفصال، مأمور تهیه عکس از مناظر جنگ شد و با پایان جنگ، به خلق آثار برجسته و معروف خود

پرداخت. او در زمینه گرافیک نیز استعداد خوبی داشت و سال‌ها از راه تصویرگری برای نشریات گوناگون، زندگی خود را می‌گذراند. هومر سالیانی به نقاشی موضوعاتی از زندگی روزمره روستایی و چشم اندازهای امریکا پرداخت و کم‌کم به شهرت دست یافت. باین حال پس از سفری به انگلستان، تغییری در دید و شیوه‌کاری او پدید آمد. هومر از آن پس با بیانی موجز و بدون تفصیل به تجسم صحنه‌های دریایی پرداخت. وی علاوه بر رنگ روغنی، از آبرنگ نیز با مهارت استفاده می‌کرد که مضامین آن بیشتر دریا و حالت وحشی بیشه‌زاران شمالی بود. گرچه هومر هرگز مضمون طبیعی را رها نکرد، ولی روز به روز بر قابلیت خود برای گزینش و انتزاع کردن عناصر تصویری‌اش افزود. او هم‌چنین از نور برای تشدید صراحت و قاطعیت شکل‌ها بهره می‌گرفت. هومر طی سال‌های فعالیت هنری خود آثار متعددی به وجود آورد که هشت ناقوس، راست و چپ و اسیران جبهه از آن جمله است. وینسلو هومر سرانجام در 29 سپتامبر 1910م در 74 سالگی درگذشت.

آغاز جنگ ایتالیا و عثمانی برای تصاحب سرزمین لیبی (1911م)

کشور لیبی از اوایل قرن شانزدهم میلادی بخشی از قلمرو امپراتوری عثمانی بود و تا سال 1835م که مستقیماً تحت نظارت دولت عثمانی قرار گرفت فرمان‌روایان این کشور، منصوب و مأموری خراج‌گیری دولت عثمانی بودند. در این میان دولت استعمارگر ایتالیا که از مدت‌ها قبل چشم طمع به شمال آفریقا به ویژه لیبی دوخته بود از ضعف دولت عثمانی استفاده کرد و با یورش به این منطقه در 29 سپتامبر 1911م، آن را از دست امپراتوری عثمانی خارج ساخت. این جنگ منشأ تشکیل کشور لیبی گردید و سرزمینی که تا آن زمان بیشتر به طرابلس غرب معروف بود، نام لیبی گرفت. لیبی در جریان جنگ جهانی اول تحت استعمار کامل ایتالیا واقع شد و پس از چهل سال، سرانجام در 24 دسامبر 1951، استقلال خود را اعلام کرد. (ر.ک: 1 سپتامبر و 24 دسامبر)